

Lien Lepel en Victor Vork

1. Ik ver - tel je nu een rod - del van Lien
2. O, het klinkt mis - schien voor jou wel on - be -
3. Nee, ze schep - pen echt niet op, hoe diep hun

Le - pel uit de la. Zij is smoor - ver - liefd op Vic - tor Vork, ze
grij - pe - lijk en gek. Maar zo gaat dat een - maal in fa - mi - lies
lief - de nu wel zit. Ook al is het e - ten soms te koud, of

hou - den van el - kaar. Maar ze lig - gen vaak ge - schei - den, ie - der
met een groot be - stek. Heus ik zie vaak geen ver - schil - len, le - pels
is het te ver - hit. En als zij el - kaar gaan kus - sen hoor je

naast een ei - gen bord. Daar - om denk ik dat het met die Vic - tor
lij - ken op el - kaar. Toch vindt Vic - tor Vork zijn Lien - tje Le - pel,
slechts een zach - te tik. 'Niet zo schrok - ken', hoor je Vic - tor zeg - gen,

ei - gen - lijk niets wordt. 't Is ech - te lief - de dat kun je wel zien,
is de lief - de daar.
'Straks krijg je de hik!'

want ze kij - ken el - kaar al - tijd zo glim - mend aan. En na het di -

ner rond - om tien, zijn ze dicht bij el - kaar in de af - was - ma - chien.